

દીલખુશ
કલગી ગાયન સંગ્રહ.

રચી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
શાયર અમદુલહુશેન બાકરભાઈ
સુરત.

આં કઠીઆરો અને કઠીઆરાની કહાણી
જૂઠ્ઠાના સુખેથી પડતું રતન અને માતાના
દુખે બે પુત્રના વનવાસની વીગન રસીલી
ભાષામાં ખ્યાલ-રંગત લંગડી સમાવી છે.)

સુરત " દેશી મિત્ર " એનજન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મગનલાલ કાકાભાઈએ છાપ્યા.

સર્વ હક સ્વાધિન.

કિંમત આના બે.

સામલિખિત
૭૫૬૬
સરનાની બહાર લખી--કઠીયારાની કહાણી.

કોઈ એક માતા પુત્ર વાસ્તે કર્કટ કરી આપે છે પ્રાન
દા કોઈ એક માતા ॥ ખાસ દેવા ઇછે પુત્રનો જન—પુરુષત.
ઉત્તમ જન એક હતું અંધાવતી નગરી સારી
વસે નગરમાં સેઠ સાવકાર અને બહુ વેપારી.
સેઠેર હતું શુભજન વસે એક કઠીઆરો અને કઠીઆરી
॥ હતા તે નીરખન ॥ ખીચારો અને હતી બહુ લાચારી.

સેર

ધયાન ધરીને સમજે બાઈ કઠીયારાનો સારજી.
પુત્ર હતા બે તેહના બટ વરસના હુસી,
કઠીઆરી બત્રીસ લક્ષની જાતે હતી છીxxજી,
ચાર રાખેલો હતો એક જામનો સાવકારજી.

ચાલ છોટી.

પેલી કઠીયારી કમજાત હતી વ્યભીચારી,
બે પુત્ર અને ભરથાર મેલ્યા વીસારી.
પેલા વણીક ઉપર રાખે રાણુ બહુ ચારી,
કહે સેઠ લાગે તું મુજને પ્રાણથી પીયારી.

હોહરો

તું મારી દીલજન દીલોદીલથી સાલજ મારી વાત—લાલજી.
કર જલદી તું રસોઈ પુરન પુરી દાલ ને ભાત—લાલ.
જમીને બધે ઉઠ્યા પલગપર બેસી ખાય સોપારી પાન
॥ કોઈ એક માતા ॥ ખાસ દેવા ઇછે પુત્રનો જન ચોદ-૧

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગવર્નર્સ કૌશલ્ય વિભાગ]

અનુક્રમિક ૪૨૧૯૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ઉત્તમ ગાયન સંગ્રહ

પ્રિય દ - : ૪

૩

નાર કરે સીનગાર રાની મોઢેના જેવો લપકો સારો
 ૧૧ નવીન લોજન ॥ જન્મે નીત લુખે મરે છે કઠીયારો.
 ખાંધે કુવાડો લઇને બાય જંગલમાં. કાસ્ટ લાવે ભારો
 ૧૨ વેચી ગામમાં ॥ પછીસા લઈ કરે પુત્રોનો ગુબારો.

સેર

માતા પુત્રને ચાહે નહીં ધીક છે અવતારજી,
 રસોહી સરવે કરી રાંડે પછી ખોલાવ્યો ચારજી.
 પુત્ર ધની લડકુ પીએ તે જન્મે ભેઉ કંસારજી,
 ધનીને જલ પાચે નહીં પેલાને ધીની ધારજી.

ચાલ છોટી

એક દાહડો કાસ્ટ લેવાને ગયો કઠીયારો,
 જઈ એક વૃક્ષ નીચે બેઠો ખીચારો
 ઉઠીને ડાલ જંચીપર માર્યો કુવારો
 હતો જગી ડાલપર એક સુકનો મારો.

દોહરો

માલાની અદર રહેતા પોપટી અને પોપટ—લાલજી.
 હતા બે બચ્ચા માલામાં તેથી ખોલ્યો તે જટ—લાલજી.
 ન માર કઠીયારા તુ હમને હરી તારૂં કરશે કલ્યાન
 ૧૧ કોઈ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રનો બન ચોક—૨
 ડાલ કાપવાની છોડી કઠીયારો મનમાં તે શુ કરે વીચાર
 નજર કરીને જીવે એક પોપટ દસ્તે આવ્યો ચાર.
 માળાની અદર બેઠેલો સુકરી રહ્યો તાં શોર પુકાર ॥
 ન માર હમને અરે કઠીયારા કડું કઈ હું તારો ઉપકાર.

૪

સેર

નહીં મારું તમને હું દીલગીર ન થાવો મન,
પોપટ કહે કઠીયારા તમને આપુ મારો એક તન.
પાલજે તું પ્રેમથી અને કરજે તું જાણુ જતન,
એને મોડેથી સમજ સવા લાખનું પડસે રતન.

ચાલ છોટી

દર મહીને પડસે રતન સમજ કઠીયારા,
તું નીકલ્યો ઘેરથી શુકન થયા કંઈ સારા.
કરજે એનું કલ્યાણુ અય બચ્યા મારા,
આવ્યો કઠીયારો બચ્યુ લઈને બેડી જાહા દારા.

દોહરો

કઠીયારે આવી બચ્યુ આપ્યુ કઠીયારીને હાથ—લાલજી.
વન અદર જે બની હકીગત સંભળાવી સજી વાત—લાલજી.
પક્ષીનું જતન કરસો તો આપનું થઈ જાશે કલ્યાણુ
॥ કોઈ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઈછે પુત્રનો જાન ચોક-૩
ઘાલી પીજરામા બચ્ચાને નરનારી બેઠ કરે જતન
તે બચ્ચાને મોડેથી સવા લાખનું પડચુ રતન
બજાર અદર આવ્યો હાથમા લઈ કઠીયારો થાય મધન
॥ વણીકને દવારે ॥ દવારે લઈ આવ્યો સમજે મારા સજન.

સેર

હાથમા આપ્યુ જવેરીને જઈ તતકાલજી
રતન છે તાહારૂં ખરૂં કહે છે જવેરી લાલજી
કીમત કરી કહે છે જવેરી સવા લાખનો છે માલજી,
લાખ આપ્યા રૂપધ્યા તે લઈ આવ્યો કંગાલજી.

૫

ચાલ છોટી

લઈ આવ્યો લાખ આખ્યા કઠીયારીને હાથે,
મુજ પ્રાણપતી પીયારી કહે સાંભલો નાથે.
કરો આરામ ખ ટલા ઉપર પુત્ર સંધાથે,
જમવાને કરૂં રસોઈ ને જમીયે આપણે સાથે

દોહરો

પલક એકમાં કઠીયારીએ રસોઈ કરી તઈયાર—લાલજી.
રાખલો જે હતો રાંડનો બાલાવ્યો સાવકાર—લાલજી.
પુત્ર સ્વામીને સુકો રોટલો ચાર નાર જમે પકવાન
॥ કોઈ ચેક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રનો જન ચોક-૪
પોપટને પુનેથી થયો કઠીયારો સમજો બહુ ધનવાન
॥ તોડી જીપડી ॥ અને એક બાધ્યો જાતે મોટો મકાન.
ખુસી થયા સઉ લોક કહે કઠીયાણાપર ત્રુઠયા ભગવાન
॥ સુખનો સાગર ॥ ઉલટયો દુખ ગયુ સમજો દીલજન.

સેર

નગ્ર વાસી લોક સઉ આનદ થયા નરનારજી,
એટલે તાંહાં આવ્યા સમજો કઠીયારીનો ચારજી.
કઠીયારી કહે અય દોસ્ત મારા પ્રાણના આધારજી,
દાસી છઉં હુકમમાં પ્રાણ આપવા તઈયારજી.

ચાલ છોટી

કહે ચાર નાર તુ લાગે પ્રાણથી પીયારી,
એક પુછું વાત કહે તું મુજને વિસ્તારી.
કોણ પતી તાંહારો અને તું કેની નારી,
કઠીયારી કહે પ્રાણ આધાર છઉં તમારી.

૬

હોહરે।

પ્રીયે પ્રાણ વલલ તું મારી પીયારી ચતુર સુજનન—લાલજી.
કહે કારણ તું સુજને જીવડી ગઈ થયું મકાન—લાલજી.
ધન કોને આપ્યું તમને કે તુઠયા તમપર લગવાન
॥ કોઈ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રના જન ચોક-૫
ધન મળ્યુ અપાર સાંભળ યાર શુક ને પુને કરી
સવા લાખનુ રતન દર મહીને મુખથી પડે ખરી.
વીરમે થઈને જીવે સેઠ પોપટના ઉપર નજર કરી,
હાયરે કીસમ વાત આ માનુ રાડની ખરેખરી

મેર

ત્યાર પછી સહુ સાંપનીલો સુંની તીયા વનીતા પેરજી,
બાધી વાયુનો મને લઈ ચાલ મારે ઘેરજી
સેઠ બહુ આક્રમ કરે તાં વરતીયો બહુ ઠેરજી,
ધીકાર છે પીયારી તને મનમા નથી કંઈ મેરજી.

ચાલ છાટી

કહે પીયારી પીયારા હાજર છંઉ આપવા પ્રાન,
જીવ્યાથી વડુ જોડુ તો પુછે લગવાન
કહે સેઠ લાવ પીંજરામાથી બચ્ચાને,
એને મારી લાવ રાંધીને મને ખાવાને.

હોહરે।

ફેલ કરી બહુ કહે વાનીયો ખાવુ તો વાયુ જાય—લાલજી.
રતન પરે મુખેથી મારે જલદી સાફ થાય—લાલજી.
કેર કીધો કમજાતે જટ પોપટનો કાંઠી લીધો પ્રાન,
॥ કોઈ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રનો જન ચોક-૬

રાંધ્યુ માસ પોપટનું રાંડ ભુંડીએ કાંઈ ના કીધો વીચાર,
જઈને માલ ધર કહે પીયારા ચાલો ખાવું તૈયાર.
માલે કરે બેઠે વાત એટલે કહીયારીનો આવ્યો પરીવાર.
પુત્ર નાંહાનો આવી સહ ખાઈ ગયો સમજે દોશદાર.

સેર

નીચે આવીને બુવે બેઠે ખાવાનું કાંઈ ના મલે
લમરી ખાઈ પડીયો વાનીયો પ્રાણુ આવ્યા છે ગલે.
યાવ બેઠા પ્રાણુ મુજને હોળી અંતરમાં બળે,
જવા દે જલદી ચાહાથી નામ મારું તું ન લે

ચાલ છોટી.

જઈ બેઠો ઘેર આગને વીચાર કરે મનમાં,
મારે માટે માંસ રાંધેલુ ગયુ કોઈ ખાઈ.
બે પુત્ર લઈ કહીયારો આવ્યો ઘરમાં
પુછીઉં પછી રાંડને બચ્ચુ ગયુ છે કાંઈ.

હોહરો.

ઉડી ગયું છે બચ્ચુ મારા પતી પ્રાણુ આધાર—લાલજી.
સાંભળી વાતને કહીયારો બહુ રૂદન કરે અપાર—લાલજી.
પડ્યું રતન એક માસે પુત્રના મોમાથી સુન ધર ધ્યાન,
॥ કોઈ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રનો જન ચોક—૭
એક હાફડા સસે રોક કહે સાંભળ વાત મારી પીયારી,
પુત્ર નાંહાનો કાપી અને કાલજી લાવ પાસે મારી
મનમાં ઝેર ના ખાધી રાંડ કહે કાપી લાવું પાસે તારી,
ફીકર ના કરતા તમારી હાથી છઉં આવ્યાકાપી.

૮

સેર

આગ્યા ચડાવો માથે મારવા થઇ તઇયારજી,
કટાર કાઢ્યો એક હાથે દેખતા સાવકારજી.
પડોશમાં રહેતી હતી એક બ્રાહ્મણી હુસીયારજી,
હકીગત સઉ સાલળી પોચી જહા હતી નીસાળજી.

આલ છોટી

આંખમાં આશુ બ્રાહ્મણી કહે છે બાળે,
લઇ પ્રાણને નાસે માતા તમારી કાલે.
કહે પુત્રો હાય શુ થાય જગ પ્રતીપાળે,
નીર અપરાધી બાળોની લેને સલાલે.

દોહરો

કહે ને હમારા તાતને જે મલશુ કોઇ એકવાર—લાલજી
જીવતા રહોશુ તો મલશું પીતા નાબુલીએ નહી ઉપકાર—લાલજી
ચક્ષુથી જલધાર વહે કહે માતા તે આપીઉ જીવતદાન,
॥ કોઇ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રનો જન ચોક્ક—
હરી તું કુલ દુનીયાનો વાલી ખસ હમને તાહારો આધાર,
નથી હમારું કોઇ આ જંગલમાં સાંભળ કીરતાર
હમારા પર રૂઠી છે માતા તુ ન રૂઠતો અચ સરદાર,
બાલક તમારા અમે નીર અપરાધીની કરજો વાર.

સેર.

સાત દીવસ વહીને ગયા રડતા બહુ જંગલ વીસે,
વાઘ વરૂ સહી શરપ જંગલમાં સઉ રડતા દીસે.
સાંભળી જીવ જંત રડતા તે સઉ જંગલ વીસે,
દયા લાવી નાસે કે જરી બાળક જોઇ અમને બીસે.

૯

ચાલ છોટી

બઉ હતુંઃઘોર અધારૂં અને મધરાતે,
એક વૃક્ષ નીચે આવીને બેઠા બેઉ બ્રાતે
બોલ્યો મોટો ભાઈ તે નાનાભાઈની સાતે
બઉ થાક્યો તું લે નીદ્રા જશું પરભાતે.

દોહરો

લઘુ બંધવ નીદ્રા લઈશું જોઈ બધુની પાસ—લાલજી
સુખનો પથ દરસાવ હરીતું પુર હમારી આશ—લાલજી
ઉપર વૃક્ષના હતા રહેલા બે પક્ષી ચતુર ગુનવાન
॥ કોઈ એક માતા ॥ પાસ લેવા ઈછે પુત્રનો જન, ચોક—
અરસપરસ બેઉ પક્ષી કરે છે વાત રહી વૃક્ષની ડાલે
મોટાભાઈને મળશે રાજ સમજ પ્રાંત.સકાળે
ભર નીદ્રામાં સુતો લઘુ બંધવ સીર ગાળે છે કાલે
સરપ થઈને ડંસ કરસે મરસે નાનો બાળે.

સોર

સમજી જાડ પાહાડ પક્ષીયા કરે પુકારજી
માતા રૂઠી બેઉ પર ના રૂઠતો કીરતારજી
નીર અપશાધી બાળ બે સુદર દીસે સકુમારજી.
ઉપજે કયા અંતરમાં હમને કરજો એની વારજી.

ચાલ છોટી.

વૃક્ષની ડાળપર પક્ષી સજી રૂવે છે
ફલ જલ તજી પોતાનો પ્રાણ ખુવે છે.

૧૦

પક્ષીયો દ્રસ્ટે નીહાળી અને જુવે છે
આવી મોટા ભાઈને નીંદ્રા તે પન જુવે છે.

ઢોહરો

સરપ એક આવીને ઠંખ્યો ગયો ભાઈનો પ્રાન—લાલજી
આવ્યું સ્વપનુ જપકીને ઉઠ્યો ઉઠો બંધવ નાદાન—લાલજી
પ્રાન દેહમાં મળે નહીં જોતામા દેહતું બુદ્ધ્યો ભાન
॥ કોઈ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રનો જન ચોક-૧૦
હાય હવે શુ થાય પ્રીય બંધવનો પ્રાણુ આ ઢોણે હર્યો
વન વગડામા મુકી એખલો ને મારગ કીયાનો ધર્યો
નથી કંઈ તકસીર માહારી બંધવ કોપ તે કેમ કર્યો,
દયા ન આવી મારી મને મુકી ને તુ ભવ સાગર તર્યો.

ચેર

પરમ પ્રીયે પ્રાણુ મારા બંધવ મેલી ક્યાં ગયો,
અરે નીરદે જીવ મારા દેહમાં તું કેમ રહ્યો.
વીયોગ તારો વીરા મારાથી તો ના જાયે સહ્યો,
આવી દયા માહારી નહીં નીરદોસ કેમ નીરદે થયો.

ચાલ છોટી

આ ધમની વાત કહું કોની પાસે વીસ્તારી,
મારા દુઃખ ભરેલા જીવને મારી કટીયારી
મલસે ક્યા મને તું અરે પ્રાણુ આધારી
એકવાર તને મલવાની છે ઇતેભરી.

ઢોહરો.

કાસ્ટ લાવું જઈ ગામમાં અને અગની દાહ દઉં આજ—લાલજી
પ્રાંત:સકાળે આવ્યો શેહરમાં પકડીમે આવ્યું રાજ—લાલજી

રાજ રીધના સુખ મંચતમા ભુલી ગયો બંધવ નાદાન
 ॥ કોઈ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રનો જાન ચોક-૧૧
 સુખમાં ભુલી ગયો મરેલા ભાઈની શું થઈ ગતી
 લાસ પડેલી પ્રલ નીચે તાંડા આવ્યો એક જતી,
 કરો જાણ બાલકકો ગીરધારી હે તું મારી પ્રબલ મતી
 તુંમ કીરપાસે કરું જાણ મેં જેણ છતીયા જલતી.
 સેર.

જાણ કીયા બાલકકો ઊસકે સગમે વો લે ગયા
 મે ગુરુ તુ સીસ મેરા સાધુને સુકસે કયા.
 મે બાલકુ શરણે તુમારે રખના તુમ સુજપે દયા
 સાધુ કહે સુન બાલકા મેરી ખોત હે તુજમે મયા.
 ચાલ છોટી

કહે દુખની વાત બહુ આંખમા આસુ લાવી
 માતાને દુખે નાઠાયા જાન બચાવી
 મુતો મોટાભાઈના ખોલામાં નીદ્રા આવી
 નીદ્રા ભર સુકી ગયો મને ફસાવી.

દોહરો.

ખાવા સંઘામે આવ્યો પુત્ર ભાઈના રાજ મોજર—લાલજી
 મોટો ભાઈ તાં રાજ કરે તેને ખખર નથી દીલદાર—લાલજી
 ખાસ મંદીર હતુ પોતાનુ લજે તાંડા હરીને ભગવાન
 ॥ કોઈ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રનો જાન ચોક-૧૨.
 એક દીવસના સમે પુત્રના સુખમાથી પડીઉ છે રતન
 શવા લાખનું જોઈને ગુસ્સું બહુ હરખુ છે મન.

૧૨

એ કોઈ કારન રૂપ હે લડકા દેખ ગુરૂ મનમે પ્રસન્ન
હોકર કહેતા ન દેખુ તુજે મુજે તા લાતા અન.

સેર

આમીયા તમારી છે મને જોવાને ઇચ્છા શેહરજી
આપો રજા જલદી તમે લાવી ને મનમા મેરજી
દેખો ઇછાસે નગરમે કરો અછી લેરજી
ડરના નહી અચ્ચા ન જાના તુમ કીસીકે ઘેરજી,

ચાલ છોટી

નીકલ્યો છે નચ જોવાને છેલ છબીલો
કમરમાં કટારી ખાંધે દુપટો લીલો
કઈ આસક નગરની નાર જોઈ રંગીલો
નહી હતુ કોઈ સંગાથ હતો એકીલો

દોહરો

ચાલ્યો જાય રસ્તે હતુ તાંહા ગુનકાનુ મકાન—લાલજી
પોપટ હતો ગુનકાનો તેની દ્રષ્ટે આવ્યો જવાન—લાલજી
પોપટ કહે સાંભળ ગુનકા મારી વાતપર ધરજે ધ્યાન
॥ કોઈ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રનો જાન ચોક-૧૩
જાય છોકરો છે આ મુદરના મોહોમાથી પડે રતન
એનું કાલજુ ખાય તું તો વરસે ઘરમાં કચન
સાંભળી વાત તેને જોલાવ્યો થઈ બહુ ગુનકા પરસન
અરે જો પીયારા-પીયારા બહુ મને તુ લાગે તન મન ધન

સેર.

કરી બહુ છલ લેલ તેને પલગપર મુવારીયો
જલદ હતો ખંજર બહુ વીજળી સજીખા કાડીયો

૧૩

છાતીપર તેની ચડી ખાલકે બુમ પોકારીયો
ભુંડી કયા લાવી નહી કટાર જઇને મારીયો.

ચાલ છોટી

સઉ ઉભી હતી કુલબહાન પુત્ર જોવાને
પડીયો તે ખાટલા ઉપર ગયા છે પ્રાને
પુત્રની પાછલ નીકળ્યો ગુરૂ કરવાને
લાગ્યો પુછવા આવી શુ ઉભા તમે જોવાને

દોહરો

લોક કહે છે સાંભલો ખાવા એક હતો કોઇનો ખાલ-લાલજી
આ ગુનકાને મેલે ગયો બને થયો છે તેનો કાલ-લાલજી
ગયો ગુરૂ ગુનકાના મેલ ઉપર ચેલાનો નિકલ્યો છે પ્રાણ
॥ કોઇ એક માતા ॥ ખાશ લેવા ઇછે પુત્રનો બન ચોક-૧૪
ઘણી કેમ ગુનકાના ગુરૂ લાગ્યો નીચે સક બુવે લોક,
લાસ ચેલાની જોઈ લોકોના મનમાં ઉપજ્યો શોક
નથ નીવામી જનો થયા ગમગીન પુત્રનો લાવી શોક
નીર અપરાધી લાશને જોઈ રહે સઉ પોકાપોક

સેર.

ખખર થઇ નથપતી આગ્યો છે જોવા લાસજી
બુવે છે આવી તાહા લાઈ પોતાનો ખાસજી
ગમગીન તે રાજ થયો મનમા ખઉ ઉદાસજી
કોન એ પુત્ર કોહોનો છે કરો તપાસજી

૧૪

ચાલ છોટી

કહે જતી સુન પુરપતી ૫ મેરઃ ચેલા
એક રજ ગયા મેં જગલ ખીચે ચેકેલા
એક ખીછકે નીચે પડા હુવાથા મરેલા
વા કરકે સજીવન મેમે સમ લીધેલા.

દોહરો.

પુરપતી જઈ બાળ્યો લાસને નીચે એ મારો બાઈ—લાલજી
તમે ગયો છુ બુલી હું બધવ મરું કટારી બાઈ—લાલજી
બધુ આ મારૂ રાજ કાજ સઉ તાજ કરૂ મારો આ જાન
॥ કોઈ એક માતા ॥ આશ લેવા ઇછે પુલનો જાન ચોક-૧૫
લઈને ખોળામા લાસ બાઈની સુરત જોઈ બહુ કરે પોકાર
તારે વાસ્તે આપુ આ જાન મરૂ બાઈને કટાર
મેલી લાસ જગલમા હુ આવ્યો લેવા કાસ્ટ થઈને લાચાર
ગયો સેરમા ઉઘડતી ભાગળ રજ મલુ દીલદાર.

સેર.

બુલી ગયો તને હુ અપરાધી બહુ તારો થયો
બખર તારી લીધી નહી ને છેક હુ નીરદે થયો
વજીરે આવી તાહા રાજને બહુ સમજાવ્યો
કહે જતી શુન પુરપતી જીદા કરૂ તુમ દેખ્યો.

ચાલ છોટી

જેવાને તાહા મલી છે ખલકત સારો
કઈ રૂવે ખાલકો અને રૂવે નરનારી
કર જલદી સજીવન ખાવા કહે સસારી
કર્યા મત્રે સજીવન ખાવાયે જાદુ મારી

૧૫

દોહરો

સજીવન થઈ ચેલાયે મુકીઉ ગુરૂ ચરનમાં શીષ્ય—લાલજી
તીરથ રૂપ છો ગુરૂ તમે મારા પરી ભ્રમ જીગદીસ—લાલજી
અરસપરસ ખેઉ લાઈ મલ્યા તે કરે વાત દુખની દીલજનન
॥ કાંઈ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રનો જન યોગ-૧૬
ફાંસી દીધી ગુનકાને સઉં લુટી લીધું તેનું ઘરખાર
લુટાવી આઁચા લાઈ ખેઉ ગુરૂ સંઘાયે રાજ દુવાર
દુખની દુવાત ખેઉ કરે મલીને ખેડા ખેઉ મહેલ મોજાર
યાદ આવીએ પીતા આપણે હશે તાં દુખી અપાર.

સેર.

આપના વીજેગમાં પીતા ઘણો હેરાનજી
મનમા મોટો લાઈ સમજીને થયો ખેલાનજી
લાઈ ખેઉ આઁચા જહા ચંપાવતી શુભ સ્થાનજી
જઈ પીતા ખેઉ પુત્રને પુરો થયો અરમાનજી.

ચાલ છોટી

પુત્રને જોઈ પીતાને આનંદ ભારી
શુ ઇછા છે કહે વણીકને કડીયારી
કાલજી હું લાવુ કહો તો પુત્રને મારી
સાંભળી નાનાભાઈએ લીધી કડીયારી.

દોહરો

મોટો લાઈ વારે છે લાઈ કરીયે ના એવું કામ—લાલજી
સ્થાન નરકમા મલે વળી અને રૂઠે ચીતારામ—લાલજી
કરણીનું કળ મળસે એને સાભળ તું બધવ નાદાન

૧૬

॥ કોઈ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રનો જન ચોક-૧
હતી બ્રાહ્મણી ધરમવનતી તેને બહુ ધન આપીને ખુશા કઃ
ધરમની માતા જીવાડયા તે હમને તે વાત ખરી
પીતાને લઈને ચાલ્યા ભાઈ બેઉ માલ મતા સકટે ભરી
આવ્યા રાજમા પોતાના મનની ઇચ્છા પુરી કરી.

સેર

પુરૂ થયુ બયાન એ સાંભળ કરી વીચારતુ,
નારી નકારી હોય તેનો કરજે ના ઇતખારતુ.
ભરોસે રહેતો નહી રહેસે તો ખાસે મારતુ,
માટે નકારી કર અકારી નારય એ દીલદારતુ

ચાલ છોટી

ઉસ્તાદ મારો અબદુલ હુસેન શુરૂ ગયાની
કાજી પૂરજીલ્લા ગાય ગયાલ હક્કાની
જગજીવન બાહાદર કરે બહુ નદાની
કહે તુરાવાળાને ખબર નથી ગાવાની

હોહરો

સાલ બાવન પ્રથમ જેઠ વદ છઠ ને સોમવાર—લાલજી
તે દીવસે સીવલાલભાઈએ ગયાલ કીધો તૈયાર—લાલજી
અલીભાઈ કહે રાખો સભામાં લાજ તમે મારી ભગવાન
॥ કોઈ એક માતા ॥ ખાસ લેવા ઇછે પુત્રનો જન ચોક-૧૮

